

יאיר ניצני מרים גבה

למה מי מת?

אחרי לכתני אני מצפה שיציבו את ארוני במקום שמאפיין את העשייה שלי. נניח, מול סניף שיפודייה

חברת קלמ"צ בע"מ, ספקית מערכות מחשוב במחירים ללא תחרות."

לפעמים תמצא מודעת אבל מטעם קבוצה של חברים. יש בזה משהו יפה, עשרה זוגות מתארגנים ביחד ועושים קבוצת רכישה למודעה לזכר מנוח אהוב. שלא לדבר על החיסכון הכספי. אם חלק מהמשתתפים הם אנשים מוכרים, הם מאפשרים למי שחולקים איתם מודעה להתהדר בייחוס החברתי, בסגנון "שימו לב לאן הגעתי בחיים, אני חולק מודעה עם ש. רקפת, בעל רשת הקונדיטוריות 'רוגלע', וכמה רופאי אף אוזן וגרון ופנימאים נחשבים".

עם כל הכבוד למדור מודעות האבל, ייתכן שהגיע הזמן לאפשר לאנשים לשבץ את המודעה גם במדורים אחרים בעיתון, על פי נטיות ליבו של המנוח. אם הוא היה חובב ספורט, למשל, היה בוודאי שמח למצוא את הידיעה על מותו במקום מכובד, ליד דיווח על מכות וקללות באימון של בית"ה. באופן דומה יהיה אפשר לשבץ מודעות אבל במדור הפלילי או הכלכלי, ואף כהגדרה בתשחץ. כשהמת הוא איש חשוב באמת, ארונו מוצב במקום מרכזי, ואפשר לעבור על פניו. נשאלת השאלה האם כשארם מן היישוב נפטר, לגיטימי להציב את ארונו בהתבטחתי ניה מול הבית. אני בהחלט מצפה שאחרי לכתני יציבו את ארוני במקום שמאפיין את העשייה שלי – נניח, מול סניף של שיפודייה מלוכלכת שאהבתי, או במחלקת הבאגטים החמים בסופר.

ברומה לשחקנים שארונם מוצב מחוץ לתיאטרון, צריך לאפשר להציב את ארונו של מי שהיה פקח חניה בארדום לבן, ומי שהספיק בחייו לצאת מהארון יכול לבקש שארונו יוצב ליד ארון אחר, בעיקר אם שמו אהרון.

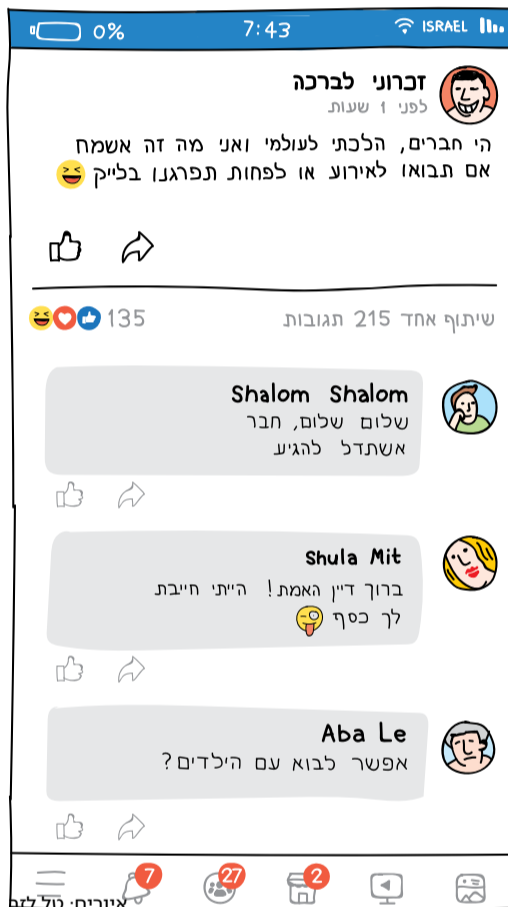
צריך להודות שלמרות הקידמה, נושא מודעות האבל באינטרנט לא ממש תפס. אנשים מודיעים בפייסבוק על לכתו של יקירם, אבל במקרה הזה אתה לא יודע איך להיגיב. 'לייק' היא לא בריוק תגובה הולמת, סמיילי עצוב זה עדיין סמיילי, ואמוג'י של קקי זה משהו שצריך בשבילו המון אומץ, אפילו אם המנוח היה חרא של בן אדם.

תחום מודעות האבל קצת מת, והגיע הזמן לחבר אותו למאה ה-21. מכיוון שהרבה מהמידע ממילא מופץ בוואטסאפ וברשתות החברתיות, אדם יכול להקליט מראש הודעה המבשרת על מותו, כך שמכריז יוכלו לקבל את הידיעה ממקור ראשון + הזמנה לאירוע. נגיד: "היי חברים, הלילה נפטרת מהסתבכות של הרפס במפשעה, ואני מה זה

אשמח אם תגיעו לאירוע בירקונים. כיפות מנייר עלי. נתראה שם עם כל החברה והחברה קדישא. שלכם, מוש".

ובינתיים – הרבה בריאות, ועד 120.

yairn@israelhayom.co.il

שפחה אך שמחים להודיע שעכשיו, כשהמתנגד האחרון עבר לעולם שכולו טוב, השיפוץ לתמ"א 38 יוצא לדרך. מוזמנים להגיע לשבעה בקומה 3, אבל תזוהרו מהבובקאט ומהביוב הפתוח בחצר."

יש מי שמבקשים במודעה להימנע מביקורי תנחומים, אבל הם דומים למי שמבקשים לא להביא מתנות לחתונה. בשני המקרים, ועל פי המסורת הפור לנית, אף אחד לא מתכוון למה שהוא אומר, ואם לא תתעקשו להגיע לנחם בכל זאת, הם לא יסלחו לכם על זה בחיים וידא' גו להחרים בחזרה את השבעה שלכם.

אני אוהב במיוחד מודעות שבהן המתאבל משלב בין הבעת תנחומים על המנוח לבין מידע עסקי על עצמו. למשל: "אבלים על לכתו של מלכיאל אבן ספיר שול" מן, לקוח נאמן ששילם בזמן, איש עם חמלה שלא לקח צמלה. שלא תדעו צער, יהודה שמנדרקוביץ', מנכ"ל

הגבול בין סביר למוגזם הוא כמובן עניין של טעם. אנשים שיש להם הרבה כסף, ולפעמים גם אלה שאין להם, מוכנים להוציא הרבה מאור על חתונות מפוארות, בר מצוות מטורללות ובריתות שבהן המוהל יוצא מצרפה – רק כדי להוציא לאנשים אחרים את העיניים.

האמת היא שגם אירועים פחות משמחים, כמו מוות, לא עלינו, מתפקדים כסמל סטטוס עבור בני המשפחה, שחולקים כבוד למנוח, ועל הדרך גם לעצמם. הפרעונים דאגו לקבור את עצמם בפירמידות מפוארות. המכובדים של ימינו יונצחו במודעות, אבל בגודל הספינקס ובתקציב השנתי של ממשלת מצרים, שלידן המודעות של פשוטי העם ייראו כמו הערת שוליים.

הנכבדים גם לא יסתפקו במודעה בעיתון אחד, אלא יפרסמו במקביל בכל העיתונים, ואם היה אפשר – היו מפרסמים מודעת אבל גם בעיתון הילדים אצבעוני. הם גם ידאגו לציין ש"ההלוויה תיערך בבית קברות שמעולם לא שמעתם את שמו, כי ממילא אין לכם כסף להיקבר בו", ושביקורי התנחומים יהיו במגדלי רוטשילד 1 קומה 40 עד 48.

אגף מודעות האבל הוא מדור הרכילות של גיל הזהב: אם לצד המודעה מטעם המשפחה מופיעות גם שלל מודעות מטעם גופים עסקיים רבי עוצמה או מטעם חברים שאתה מזהה את שמם – דע שמדובר במנוח VIP, שעליו עליו אפשר להגיד ז"ל: זכר סלב לברכה (או: זט"ל – זכר טחון לברכה).

גם חבריו, לקוחותיו וספקיו של המנוח עצובים, וחשוב להם שכולם יידעו על כך. לא ברור למה ממשיכים להיחנף למי שכבר לא איתנו – האם הוא באמת היה צדיק שאהוב על כולם, או סתם הספקים חוששים שמתחרים יתפסו את מקומם אצל היורשים.

כשהמודעה גדולה יש גם מקום לציטוט משיר יפה, מה שיכול להיות מקסים, אם כי לא תמיד העסק מתחבר. "היכן ישנם עוד אנשים..." יכול להתאים לאדם יוצא דופן, אבל אם מדובר בסתם אדם אפור ומשעמם, התשובה ל"היכן ישנם עוד אנשים כמו האיש ההוא?" היא "בכל מקום".

פחות הגיוני לעטר מודעת אבל ב"הכל בסדר טורו בום", "אתה חייב למות עלי" לא יעבור טוב, וגם אם למנוח קראו מרדכי, עדיף להימנע מ"אללה לך הביתה מוטי".

היה נחמד לראות מדי פעם גם מודעות שמציגות אמת בפרסום. נגיד: "עצובים יחסית על לכתו של יענקל'ה, איש עבודה ודרעק ענק, שהשאיר אחריו אישה ושלושה ילדים כשעבר לגור עם המאהבת לפני 20 שנה. חוגגים שבעה ברירת החרד השכורה שהוא השאיר לנו. רבקה – גרושתו ואם ילדיו".

במודעות המודבקות בחזיתות בתים ומדווחות על לכתו של אחד הדיירים אפשר יהיה למצוא טקסטים בנוסח "דיירי הבית משתתפים בצער המ-

